

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Zažoznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

V prid poljedelstva po vódnih stavbah.

I.

Državni zakonik z dné 19. julija t. l. razgláša zakone z dné 30. junija t. l., sklenene poljedelstvu v prid po vódnih stavbah. S teh za obdelovanje zemlje, za naše kmetovalce zelo važnih zakonov posnamemo najprvič bistvena financijalna njih določila. Le-ta slovejo:

Da se pospešujejo podjetja, katerim je zemljiško lastnino varovati vódnega pustošenja ali zemljiščem dajati večjo rodnost z odtakanjem ali namakanjem, more jim vlada iz zboljševalnega (melioracijskega) zalóga odločiti podpore v denarji, kakor to določuje ta zakon.

Če táko, občo korist pospešujoče podjetje ima večji obseg in prizadene več stroškov, tako da mu je treba podpore, ki se ne bi ujemala s tega zakona določili ali pa bi tako velika bila, da bi si tako preko mere in v izgubo podpore za druga podjetja osvojila zboljševalnega zalóga, po tem je uravnavna državne pomoči za tisto podjetje pridržana zakonodavstvu.

Da se napravi zboljševalni zalog, je najprvič po 500.000 gld. iz državnega imetja odmeriti vsako leto od 1885. do 1894. leta.

Zboljševalni zalog upravlja pojedelski minister, sporazumevajoč se s finančnim ministrom. Ta ministar gospodarita z vsotami, za razdajo pripravljenimi, v zmislu letnega državnega proračuna, ki ga je odobrila državni zbor.

Pomoči ali posojila iz zboljševalnega zalóga more se dajati samo tistim zboljševalnim podjetjem, ki pogodijo zaznamovane potrebe.

Poseben deželski zakon mora namreč izjaviti, da je to podjetje 1. táko, ki ga ima dežela napraviti iz svojih sredstev, in mora ob enem omejiti doneske adjacento, ki se godijo po §. 26 državnega zakona z dné 30. maja 1869 (drž. zak. št. 93), največ v trideset odstotkov precenjenih potrebščin, naj se že ti doneski godijo neposredno ali pa po okrajih, občinah ali vódnih sodruštvi; ali pa 2. da je táko, ki je izvršijo določeni okraj, občine ali vódna sodruštva, ki je pa podpira dežela s tem, a) da mu odmeri najmanj trideset odstotkov precenjenih potrebščin nepoplačnega doneska, kadar gre za brambo zemljišč proti vódnemu pustošenju (podiranju bregov, posipanju, povodnjim); ali s tem b) da mu k precenjenim potrebščinam odmeri najmanj dvajset odstotkov nepoplačnega doneska ali najmanj trideset odstotkov, največ s štirimi odstotki obrestovanega in v primernih obrokih poplačnega posojila, kadar je zemljišču dati večjo rodnost z odtakanjem ali namakanjem.

Nadalje se je z vlado dogovoriti o načinu izvršbe podjetja in o le-tega proračunu; vladi je pustiti primernih vplivov, kako se podjetje ravna; deželski zakon mora s primernimi določili skrbeti, da se podjetje vzdrži tudi v bodoče; in konečno mora v slučajih pod št. 2 ozamenjenih donesek dežele biti podjetju zagotovljen, in sicer ima dežela tiste dolžnosti, kakor jih n. pr. ima po vódnih zakonih, če poseda nepremčnine ali vóдне naprave.

Pomaga pa vlada takim zboljševalnim podjetjem iz zboljševalnega zalóga s tem, da v slučajih, zaznamenovanih pod št. 1, donese nepoplačno vsoto, največ trideset odstotkov precenjenih potrebščin; če je pa tako podjetje samo ali deloma napravljeno za nevarljivo odvajanje gorske vode, more se donesek za to podjetje, oziroma za ta njega del povečati do petdeset odstotkov potrebščin, za to precenjenih; v slučajih, pod št. 2 ozamenjenih, pa more dati največ sto odstotkov vsote, od dežele dovoljene, in sicer,

da ni treba povrniti, ali pa kot posojilo, obrestovano največ s štirimi odstotki in poplačno v primernih obrokih.

Poleg tega more se izimoma in za zelo ozira vredne razmere deželi zagotoviti iz zboljševalnega zalóga posojilo z določenimi obroki za povračilo in sicer visoko do petdeset odstotkov tiste vsote, ki jo dežela v slučajih pod št. 1 ima sama trpeti po preudarku stroškov, oziroma za slučaje pod št. 2 od vsote, ki jo podjetju dá kot neplačen donesek ali kot posojilo.

Kolikor je država dolžna kot posestnica nepremčnine ali vóдне naprave donašati po vódnih zakonih, to njena dolžnost ni zmanjšana niti zbrisana po taki podpori.

Vlada more se odpovedati zemlji, ki si jo z uravnavo pridobi in ki po vódnih zakonih pripade tistim, kateri založijo stroške podjetja, ali pa se more tudi odpovedati na del te zemlje, odpadajoči na donesek iz zboljševalnega zalóga, to pa popolnem ali deloma v prid zalóga, pripravljenega za vzdrževanje stavb.

Če vódna sodruštvo vzame posojilo, izdávši dolžne zapise in če ujime mimogrede zadržujejo plačevanje od strani sodruštva v sodruštenem okraji, to more vlada, da sodruštvo vzpolni dolžnosti iz tega posojila, založiti za-nje iz zboljševalnega zalóga primeren znesek največ proti štiriodstotnim obrestim in proti povračilu v največ petletnih enakih letnih obrokih.

Podpore manjših zboljševanj iz kredita, v državnem proračunu poljedelskemu ministerstvu dovoljenega pod naslovom subvencije (denarne podpore), se ne dotikajo tega zakona določila.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Vsebina resolucije se glasi:

Resolucija.

Vladi se naroča, naj bi skrbela, da se kolikor možno hitro zakon o dolgoti šten in o ozamenilu dobrotnosti preje in cvirna sklene.

Zakon ta naj bi izražal naslednja načela:

1. Določi se obligatorna dolgot šten in ozamenjuje se dobrotnost za vse predenine;
2. Kot vodilo se postavi metrično-decimalno numeriranje po jednoglasnih sklepih štirih mej-

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

„Spoznavaj domovino in ljubil jo boš.“

Majhna je sicer naša slovenska domovina, ali vendar je lepa, prebogata čarobno krasnih naravnih čudežev, tako da se vsacemu srce veselja širi, kadar ima priložnost, gledati s svojimi očmi bogastvo rojstne svoje zemlje. Bodi-si široka, s srebrenosvetlimi rekami pretkana raván, bodi-si s skalnatimi, snežnimi vrhovi venčana bregovina, povsodi je veličastna, vredna biti ponos svojega rodú. Ravno tam pa, kjer se menjava razgled sedaj na zeleno raván, sedaj na visoko gorovje, tam se nam zdi najbolj veličastna, najlepša, kakor pesnik pravi, — raju podobna! Kdor je le jedenkrat videl divno Gorenjsko, njene reke in jezera, njene snežne vrhove, čarobnega utisa nikdar pozabil ne bode. Krasna je Gorenjska, najdragocenejši, a s ponosom smemo reči, nikakor jedini biser mile domovine. Že sosedna, divno krasna, ali

premalo poznana savinjska dolina s svojim ponosnim gorovjem je vredna vrstnica krasnej svoje sosedni. Tukaj občuduje opazovalčevo oko prelepo, s trgi in vasmí bogato okrašeno ravnino, tamkaj zopet zeleno gorovje, katerega obile cerkvice se prijazno v dolino blišče. Tukaj mika popotnika bistra, po peščeni strugi vijoča se hčerka solčavskega gorovja, Savinja, tam v zatonu pa strmí njegovo oko nad čarobnim veličastvom skalnatih velikanov, ki svoje gole vrhove visoko v zrak molé, daleč na okrog svetu kazaje, kje da je „Štajerska Švica“ — Solčava.

Želja, gledati z lastnimi očmi ta lepi kraj, občudovati njegove naravne lepote, spoznavati ljudstvo, ki tukaj prebiva, zvalila je tudi mene, da sem torbo na ramo in palico v roke vzel in z lahkim srcem napotil se v sveži planinski vzduh.

Da bi si pa dobil tovariša na potovanje, nagovoril sem svojega nekdanjega šolskega tovariša Frana, kateri se je še le po dolgem prigovarjanji odločil, ostaviti za par dnij svoje brezskrbno življenje in nastopiti njemu še celo neznano pot v planine. Prijatelj Fran ni bil nič kaj voljan, spustiti se na očividno težavno pot, a jaz sem mu istinite

in dozdevne prijetnosti potovanja tako živo slikal pred oči, da je konečno pozabil svoje materialistične nazore, in že drugi dan sva še pred zoro sedela na vozičku, ki nas je imel dovesti v gornjesavinjsko dolino.

I.

Ne bodem opisoval spodnesavinjske doline in njene krasote, kajti isto si morebiti gledal in prehodil že sam, ali pa si jo v raznih spisih in dopisih zadostno ocenjeno našel. Saj bi je iz tega potovanja tudi opisati ne mogel, kajti tema je še nadvladovala po njej, da nesva videla družega, nego obrise gorskih vrhov na obzorji, na vzhodnem nebu pa lahen zlatorudeč svit, prorok jutranje zore. Akoravno prve dni meseca avgusta, bilo je vendar toliko mrzlo, da nama je veselje prošlo, opazovati iz gostega jutranjega mraka vstajajočo naravo, temveč zavila sva se v najine volnene ogrtače in čakala potrpežljivo, da naju voznik dovede prvo na postajo, v Mozirje.

Bolj in bolj se je jasnilo nebo na vzhodu, umaknil se je mrzli jutranji mrak in kmalu se vrh Dobroveljskega roba, ki se od Kamniških planin cepi in proti vzhodu steza trdo do Savinje, ozlati s prvimi

narodnih kongresov, kateri določajo numeracijo prejam;

3. dokler se ne prepove uvoz drugače razdeljenih prej v avstro-ogersko carinsko ozemlje, se določajo kot do zdaj navadne rečne dolgoti štrni in oznamenila izrečno kot po postavi dovoljene izjeme;
4. vse druge, namreč krajše štrne, se prepovedo pri trženju ter se dotičnim naloži kazen; razen tega pa se bodo dotičniki še kazensko-pravnim potem kaznovali zaradi goljufije;
5. potrebna svoboda prometa pri direktnem importu drugače razdeljenih prej, če so te namenjene za izdelavanje, da se potem izvažajo, se bode s posebnimi postavnimi propisi varovala;
6. naposled se bode dolžnost, da se naznani množina in dobrotnost pri prejah v trdnih zavrtkih, jednako splošnemu postavnemu predlogu v dotičnih policijskih kazenskih določilih normirala.

Vlada, od katere se zahteva, da se peča tudi s to zadevo, ne zanikava, da se nabijajo nedostatnosti, katere se omenjajo v Pacherjevem predlogu in se v njegovem spisu „Zakonito varstvo proti obrtnim ponaredbam. Na Dunaji 1882“, obširno razpravljajo in katere je 1882. leta pri dolnji-avstrijski trgovski in obrtni zbornici zbirajoča enketa konstatirala. Pripravljena je zaradi tega tudi in spozna za svojo dolžnost, da ukrene naredbe, katere branijske konsumente pred goljufnim počenjanjem, pred katerim se sami braniti ne morejo, da se olajša poštenim fabrikantom boji proti nerednim tekmečam, ter da na promet sploh v običnem smislu vpliva.

Da pa se ta namen v istni doseže, ne da bi se na drugi strani izvoz avstrijskih izdelkov škodoval in bi se sploh svoboda prometa na neopravičen način ne ovirala, je nepogojno potrebno, da se naprej že določi, da se postavna dolžnost, da se določi mera, število in teža, tiče samo notranjemu prometu določenega blaga, naj je v notranjih deželah izdelano ali importirano.

Dalje je treba, da se določi blago, katerega se tiče postavna dolžnost, poznati dobro kraj, kjer so se pokazali taki primanjkljaji blaga, torej natančno in popolno določiti a) pri katerih vrstah blaga posebno za trženje na drobno določenih pod pogojem gotove mere, teže ali števila, je to običajno; b) katera prikrajšanja množine, katera so konsumentom v škodo, se nabijajo pri posamnih rečeh; c) v čem je posebnost dotičnega goljufivega postopanja in za katere vrste blaga in na kak način bi bilo priporočati, da se skrbi v zakonu z naredbami.

Gledé pod a) predlaganega zakona pa je treba tudi, da sodelujejo strokovni krogi; tem bolj je še to potrebno pri onem delu Pacherjevega predloga, kateri se tiče dolgoti štrni.

To daje mi povod, da se na podlagi §. 2., A., lit. c, zakona z dne 29. junija 1868, drž. zak. št. 85 obračam do slavne zbornice, naj se obširno izreče o omenjenih načrtih zakona in sicer, kar se tiče prvo omenjenega splošnega zakona, osobito o vprašanji, ali bi zadostovalo, da se izda zakon samo za tkanine (bombaževina, prtenina, volneno in svileni blago), ali naj velja tudi za drugo blago in katere druge vrste blaga. Glede tkanin naj bi se izrazilo, ali naj se tiče obligatorično naznanilo obsežnosti

žarki vzhajajočega solnca; lahna megla, ki je poprej pokrivala dolino, se polagoma razkadi in zasmehlja se nama tako prijazno poletno jutro, da bi si bolj šega za najin namen želeli ne mogla. V občudovanju zelene, od jutranjega solnca prelepo obsevane „Oljske gore“ na levem bregu Savinje zamaknena, naju še le ropot voza vzdrami, ko dojdemo na most preko Savinje v Letuš, kjer smo še čakati morali, da je mitničar zlezal iz svoje lesene kolibe in nam zeva-joč in z zaspanimi očmi drevo kviško potegnil. Kmalu pustimo prijazno selo Letuš, imenitno „flosarsko“ postajo za dež, drčimo še nekoliko časa po mej poljem in sadnim drevjem se vijočej cesti, a že čez četrt ure se dolina zoži, cesta pomakne se v globok, ozek graben, takozvano „Sotesko“. Ta jarek je v istini soteska v pravem pomenu besede. Od leve strani stisne dolino že imenovani „Gorenjski vrh“, mej kojima le ozki graben ostaja, da je jedva za reko in cesto prostora. Z glasnim šumenjem teče bistra Savinja tik ceste, tukaj precej naglo po skalami posutej strugi, da se njeni valovi ob kamenitih stenah v drobne pene drobe. Baš zaradi urnega teka in skalnate struge je vožnja splavov po

samo dolgoti ali tudi širokosti. Poročalo naj bi se naposled tudi, ali in na kak način naj bi se pri določenih vrstah blaga na dopustitev takozvane napadne meje oziralo. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. julija.

„Narodni Listy“ izvedeli so iz Olomuca, da je pravosodno ministerstvo dalo ukor vsem sodnijskim uradnikom, ki so agitovali pri volitvah za deželni zbor moravski. Ta ukor neki zadeva posebno nemško-liberalne uradnike, ki so bili člani volilnih odborov.

Finančni minister, Dunajevski, se je, kakor poroča nek poljski list, izjavil, da na ustanovitve medicinske fakulteta v Levovu ni misliti, dokler se ne dozida novo vseučiliščno poslopje v Krakovu.

Hrvatska deželna vlada prepovedala je posamično prodajo časopisov „Slobode“ in „Pozora“. Mej izključenimi dijaki nabaja se tudi sin nekega sovetnika banskega stola, drugi so pa vsi ubožni. Jeden del se jih misli obrniti v Rusijo.

Vnanje države.

Crnogorski knez se je vrnil iz Ulcinja v Cetinje. Knez Peter Karadjordjević odpotoval je v Pariz.

Ko se je izvedelo za nameravani atentat na ruskega carja v Varšavi, so takoj tamošnji nasprotniki generalnega gubernatorja Gurka porabili to priliko, in poročili v Petrogradu, da je temu kriva samo nemarnost in neodločnost generalnega gubernatorja. Ker pa v Petrogradu dobro vedo, kako radi bi se nekateri znebili Gurka, ohajali so se takoj k njemu, da naj on zatančno poroča. Gurko je pa poročil, da se poročila o nameravanem atentatu pretrgala, da pa je sedaj potreba, da pride car v Varšavo, ker sicer bi nihilisti mislili, da se jih vlada boji. On pa garantuje za carjevo varnost. Ker se sedaj delajo priprave v dveh palačah v Varšavi in v Skiernšewicah, se ne ve, kje se bode car nastanil, a vsekako obišče Poljsko.

„Nord“, organ ruske vlade, potrjuje, da se je mej nemško in rusko vlado sklenilo sporazumljenje za zatiranje anarhizma in nihilizma. Ta list misli, da anarhizem ni razširjen le na malo oseb, ter se da z odstranjenjem teh odpraviti, temveč da je globokeje ukoreninen. Zato je pa tudi treba drugačnih naredb, da se zatre. — Ruska vlada je že izdala več ukazov v smislu tega sporazumljenja z Nemčijo, tako ne sme nikdo iz Rusije več na Nemško potovati, če kak nemški konzul ne pregleda njegovega potnega lista. Nemška vlada pa pridno izganja iz Nemčije zlasti iz Berolina vse one Ruse, ki neso opravičeni tam bivati, ter nemajo veljavnih potnih listov.

Še sedaj se nič gotovega ne ve, kaj bode z revizijo francoske ustave. Senat se je izrekel proti temu, da bi se mu omejila njegova pravica pri dovoljenju budžeta, in vlada je bila prisiljena staviti nekak posredovalen predlog, da bi še le potem stopili finančni sklepi zbornice brez dovoljenja senata v veljavnost, ko bi jih ta že drugikrat sklenila, pa bi jih senat ne hotel potrditi. Senat se temu predlogu vlade ni dosti protivil, sedaj pa more vlada poskusiti, da dobi za ta predlog večino v zbornici. Ta pa kakor se čuti, ni pripravljena v tem oziru odjejnati in zato baje že misli vlada opustiti revizijo tega odstavka za sedaj. Na Francoskem se je osnovala nova monarhistična stranka, ki noče priznati grofa Pariškega kot legitimnega naslednika prestola, ter se je izrekla za očeta Don Carlosa, Dona Juana Bourbonskega. Taki razpori mej monarhisti morejo republiko le koristiti.

V Nemčiji je že jako živahno volilno gibanje. In kaže povsod, da narodni liberalci pridobi-

vajo veljavo. Pri zadnjih obravnavah v nemškem državnem zboru se je ta stranka vidno približala kancelarju, zato pa sedaj vlada dela zanj. Nasproti bode pa vlada poskusila, kolikor bo moč potlačiti novo svobodomiselnost stranko. Kakor kaže, misli se Bismarck v bodočem državnem zboru opirati na konservativce in narodne liberalce. Katoliki bodo pa zopet na stran potisnjeni, ker so več zahtevali, kakor je kancelar jim bil pripravljen dovoliti. Parlamentne obravnave postavodajalnih zborov in sploh vse politične gibanje v Nemčiji je nas že dovolj poučilo, da je Bismarck močnejši, kakor katera koli stranka v Nemčiji.

V novem belgijskem ministerstvu je že navstal nek spor. Ministerski predsednik Malou, ki je tudi finančni minister, predložil je zbornici neko predlogo zakona o povišanju davka na žgane pijače, s katerim bi se povišali državni dohodki za 5 milijonov frankov. Minister notranjih zadev je velel v svojem listu „Escout“, ki izhaja v Antwerpenu, napasti ta načrt in izjaviti, da desnica ne bode glasovala za povišanje davka na žganje. Govori se, da s tem misli Jakobs, ki je vodja najodločnejših konservativcev, odstraniti Malou a in vse druge zmerne konservativce iz ministerstva, in sam Jobiti državno krmilo v roko.

Holandska vlada je predložila zbornici načrt zakona, po katerem po kraljevi smrti kraljica prevzame regentstvo, dokler ne bode kraljčina naslednica polnoletna.

Tudi na Portugalskem se bode uvela splošna vojaška dolžnost. Vlada je predložila zbornici dotični zakonski načrt. Po tem bode vojska štela 120.000 mož in vojaška dolžnost trajala bode dvanajst let, mej temi 3 leta v aktivni vojski.

Predsednik švicarskega zveznega sveta na katera se je bila turška vlada obrnila, da bi posredoval v vprašanji odprave inozemskih pošt, je odgovoril, da se v to zadevo neče mešati, ker ne spada v kompetenco Brnske mejnarodne pisarne.

Znanega vodjo sudanskih ustajnikov, Osmana Digma je neki 18. t. m. nek Sudanec bišarskega rodu umoril. Ako se ta vest obistini izgubil je Mahdi jednega najboljših svojih ljudi.

V poslednji seji egiptovske konference se je pokazalo vidno prizadevanje diplomatov, da bi njih posvetovanja ne ostala brez vsakega uspeha. Na vseh straneh se je kazalo pripravljenost. Angleški zastopniki se predložili nov predlog, ki ne zahteva več znižanja zemljiškega davka in pomajšanja obrestij od egiptovskega dolga, a predlaga samo davek od kuponov. Zastopniki drugih velelasti se neso naravnost nič izjavili proti temu predlogu, a hočejo samo počakati še instrukcij od svojih vlad. Nemški poslanik je predlagala, da bi se konferenca bavila z zboljšanjem zdravstvenega stanja v Egiptu. Poudarjal je potrebo to storiti, ker sicer je Egipt gnezdo epidemičnih bolezni, ki prete tudi Evropi. Lord Granville je temu nasvetu ugovarjal, ker se konferenca ima baviti samo s finančnimi zadevami. Drugi poslaniki so tudi priznali, da konferenca za to ni kompetentna, sicer pa izjavili, da je želeli, da ta stvar pride pri drugej priložnosti v razgovor. Na to je nemški poslanik zahteval, da se dene v zapisnik, da je on to vprašanje sprožil, da pa konferenca ni dovolila razgovora o njem. T-j njegovej želji se je takoj ustreglo. Najbrž je hotela Nemčija s tem Angliji napraviti samo nove zadrege, kajti znano je, da se Angleži iz trgovskih ozirov protivijo, da bi se uvel bolj strog nadzor za zdravstvene razmere ob Nilu in Sueškem prekopu. — Danes ima baje konferenca zopet sejo.

Brazilijanska vlada je predložila ministerskemu совету načrt spremembe zakona, o robstvu. Po tem načrtu bode robstvo oproščeni vsi, ki so že spolnili šestdeseto leto, nadalje se bodo upe-ljali novi zapisniki robov po starosti in moči in delo osvobodencev organizovalo. V desetih letih se bode pa popolnem odpravilo robstvo.

Dalje v prilogi.

tej soteski dokaj nevarna; posebno kadar je voda večja, morajo „flosarji“ vse svoje sile napeti, da se jim splavi ob skalovje ne razbijejo. Ob cesti nas na belozelenem drugu pribita tabla opominja, da smo prestopili v Gorenjogradski okraj, in vstopili ob jednem tudi v Gorenjosavinjsko dolino.

Baš ta soteska deli savinjsko dolino v gore-njo in dolnjo. Gorenja dolina je precej manjša, nego dolnja in sega od Soteske do trga Ljubnega, dalje naprej pa je že tako ozka, da ni za obširneja polja več prostora. Z izrazom „Gorenjosavinjska dolina“ zaznamuje se le širja dolina do Ljubnega, in je od Soteske do tega trga tri ure dolga in povprečno pol ure široka. Ker je precej manjša, tudi gorenja dolina ne šteje toliko trgov in vasij, kakor dolnja; vključ temu pa je še dosta gosto obljudena. Trije trgi: Mozirje, Rečica in Ljubno in mnogo lepih trgov podobnih vasij razvrščenih je po njej.

Iz Soteske zasuje se cesta okola pečine, po ovinku, in — kakor bi trenil, se nam razgrne krasen razgled. Pred nami precejšnji del gornje doline, nad katero se dviga visoka, podolgovata „Golitiška

gora“ z mnogimi gorskimi seli, pod njenim vznožjem pa se nam, krog in krog s sadnim drevjem naraščene, bele hiše mozirske nasproti blišče. Daleč v zahodu dvigajo se s sivim jutranjim dimom zastrti vrhovi solčavski, od katerih se kakor orjašk zelen zid vleče dolgoraztegnena „Menina“ navzdol. Na levi pa nas srečuje vestna spremeljevalka na našem potovsnji, Savinja noseča premnoge splave, katere veslata po dva „flosarja“ daleč doli na jug.

Prepeljavši se čez vas Libijo, s prijazno, v gotiškem zlogu zidano cerkvico, dospemo ravno ob 6. uri zjutraj v Mozirje in odidemo naravnost v gostilno „na pošti“ najbolj znano in najpripravlnejšo gostilno v tem trgu. Komaj pa skočiva s prijateljem Franom iz voza, da bi si naročila zajutrek in nekoliko ogledala znamenitosti trga, nama že nasproti prideta brata V. in Š., tudi stara znanca in nekdanja sošolca. Se ve da smo si veseli segli v roke, ali naša radost se je toliko bolj pomnožila, ko si dopovemo, da imamo vsi isti pot: v solčavsko gorovje. Ko smo se z izvrstnim pripravljenim zajutrkom dovolj okrepčali, sklenemo napraviti kratek odmor, da si ogledamo Mozirski, mej Slovenci dobro znani trg.

Dopisi.

Iz Ruš 29. julija. [Izv. dop.] (Po volilnem shodu.) Kar se v Dravski dolini še nikdar ni zgodilo, to so dognali čvrsti rodoljubi Ruški. Ne le da so si osnovali bralno društvo, sklicali so tudi volilni shod. Ta obnesel se je izvrstno. Do 150 volilcev je prišlo iz Ruš in sosednih župnij (namreč iz Lembaha, Selnice, Puščave, Št. Lorenca, svetega Martina na Pohorji in od sv. Križa.) Mej zborovanjem vladal je naj lepši red, predsedoval je župan Ratej. Dva žandarja, ki sta bila prišla, je gosp. dr. Radaj koj hitro odvezal njunih dolžnosti, in šla sta. V Rušah ni se bati razsajalcev.

Najprej poročal je g. dr. Radaj o svojem delovanju v deželni zboru.

Iz sredine volilcev izrečena mu zaupnica bila je jednoglasno in z burnimi živio-klici vsprejeta. Nato razpravlja naš priljubljeni „Slov. Gospodar“ (g. dr. Gregorec) v pol drugo uro trajajočem govoru naše gospodarske, politične in šolske razmere.

Neusmiljeno razdira sleparske nakane naših nasprotnikov, pobija njih laži, opravičuje naše tirjatve razjasnuje točko za točko naš narodni program.

Govornikov sarkazem, pa ogromna množina števil, s katerimi je podpiral svoje besede, naredila sta velikansk utis in z neizrečenim navdušenjem bila sta proglašena dr. Radaj in baron Goedel našima kandidata za deželni zbor.

Po dovršenem resnem delu začel se je zabavni, pri katerem so se odlikovali pevci bralnega društva. S cesarsko pesnijo izrazili so najprej svojo udanost do presvitlega vladarja, s pesnijo „Slovenec sem“ pa svojo narodno zavest in narodni ponos.

Mej petjem in navdušujočimi napitnicami trajala je zabava pozno v noč.

Temu kratkemu pregledu naj dodam nekaj opazk. Ruše, posebno pa Smolnik, so že od l. 1848 sem na dobrem narodnem glasu. Nekdajnih narodnjakov sinovi so zopet zvesti narodnjaki in njihovem prizadevanju se imamo zahvaliti, da stori Dravska dolina z ustanovitvijo bralnega društva v Rušah in s sijajnim volilnim shodom vendar jedenkrat mogočen korak naprej.

Vsaj, kdor je opazoval na shodu zbrane kmete, s kakim zanimanjem so poslušali govornike, kako živahno so odobraval njih besede, kako bistroumno so sami mej seboj razmislili različna vprašanja, kako jih je navdušila slovenska pesem, kako globoko so se prepričali o važnosti bodočih volitev, ta nikakor ne dvomi, da se je ta dan za Dravo gori in doli in na obeh straneh naša pravična reč jako pospešila. Častitamo vrlim Rušanom do tega lepega uspeha. Le vztrajno in krepko naprej.

Hvala pa tudi vsem, ki so do sijajnega uspeha kaj pripomogli, posebno častitim gostom iz Maribora in pa vselej narodni duhovščini

S Spodnjega Štajerskega 28. julija. [Izv. dop.] Res pičla je v obče plača ljudskega učitelja, posebno štajerskega podučitelja, a ko je šlo za to, omogočiti po Ptujskem okr. učiteljskem društvu skleneno izdajo „Slomškega kot pedagoga“, posegnil sem z veseljem v revno mošnjico, da položim tudi jaz mali dar na narodni žertvenik. Saj gre tu za povečevanje prvega slovenskega pedagoga, za povzdigo ljudskega šolstva in s tem narodnega učiteljstva — mislil sem si, in vedno množče se število jednako narodnih darovateljev mi je kaj dobro dežalo. Nikdo menda si tudi ni bolj želel, da bi prišla ta času primerna knjiga v najkrajšem času na svetlo, nego jaz revni spodnještajerski učitelj sedanjega suhoparnega in sebičnega časa na domačem šolskem polju. Pa kaj se zgodi lani po leti? Obrok spisateljem zaželjenega Slomškega podaljšal se je za jedno leto, kakor da bi bil prvi razpis z nagradama za najboljša spisa brez uspeha ostal. Ako se pa prav spominjam, doposlala sta se v prvem obroku dva rokopisa. Le-ta slučaj in pa obotavljanje z obljubljenim naznanilom komiteja za pregledovanje in razsojevanje doposlanih rokopisov — mi je mojo radost dokaj ohladilo.

Sedaj bo pretekel tudi že drugi obrok in namesto, da bi se oznanilo, za koliko se je mej tem dolgim letom število rokopisov pomnožilo, in kdo da jih pregleduje, ali vsaj v čegavih rokah da so, iznenadi me vest odbora Ptujškega okrajnega učiteljskega društva, da se je obrok zopet do konca tega leta podaljšal, ne da bi se bili pravi uzroki temu naveli. Kdor ni mogel dovršiti dela v 18 mesecih, dovršil ga bo javeljno v 2 letih. Drugače bi

se ve da bilo, ako se še pričakuje obljubljenega ali pa naročenega rokopisa od kake posebno priznane roke. Vsekako pa je neumestno s to že težko pričakovano knjigo tako dolgo odlagati! Ako se bodo obroki še nadaljevali, potem zna marsikateri darovatelj prej umreti, predno zagleda naš Slomšek beli dan. Stori pa se bo s tem slaba usluga tudi stvari sami, kajti dotično knjigo bi bil vsaki naročnik že davno lahko prebral in z njo okoristil sebe in svoje šolarje oziroma otroke, a mesto tega čakamo na knjigo nekako nezaupljivo. Slavno občinstvo prineslo je temu hvalevrednemu sklepu veliko simpatij in darov nasproti, umestno bi bilo tedaj, da se takemu splošnemu zaupanju popolnem in kmalu zadostuje. In naposled: Kaj pa porečejo k temu dosedanji rokopisci sami in osobito oni iz 1. obroka? Ali se meri tu z jednako mero, ako se odmeri časa jednim mesecev nekaj, drugim leto več, tretjim 2 leti. Pa ne, ko bi prvi svoje rokopise nazaj vzeli, čemur bi se ne bilo nikakor čuditi. — Možje merodajni, preudarite to stvar vsestransko, potem pa jo ukrenite tako, da dobimo našega Slomškega vsaj v začetku bodočega leta.

S Krasa 28. julija. [Izv. dop.] (Cecilijansko petje po deželi — pium desiderium; druge šolske zadeve.) Mnogo se dan danes trudijo nekateri, da bi upeljali cecilijansko petje ne le po mestih, nego tudi po deželi. Kdo bi ne bil unet za dostojno cerkveno petje; kdo ne želi, da bi se odpravile iz božjega hrama „poskočnice“, tako malo primerne božjemu prostoru? Kdo ne hrepeni po tem, da bi se vsi po naših cerkvah tako orglalo, kakor to terja prava umetnost in bi prenehalo tisto brezmiselnost in breztačno „žlobudranje“ na orglah, kakeršno moramo, žal! posebno na deželi tako čestokrat poslušati? . . . Vender kakor moremo hvaliti one može, ki se trudijo za izboljšanje cerkvenega petja in glasbe, tako moramo obžalovati, da segajo nekateri v tej reformi predaleč, želeč povsod upeljati cecilijansko petje, katero ni bilo in ni v duhu našega naroda in ki se nikdar ne bode udomačilo pri nas! Gledé tega petja se je že toliko govorilo in pisalo, da se mi zdi odveč, iz nova z dokazovanji nastopati, da so naših cecilijancev prizadetja prenapeta, koja nikdar ne bodo obrodila zaželjenega sadu. Ne morem si pa kaj, da ne bi omenil, da so se učitelji Postojnskega okraja pred kratkim pri uradni letni konferenci razgovarjali o cecilijanskem petju. Misli, katere sta v tem oziru razvijala g. poročevalec učitelj Perne in nadzornik Thuma, vredne so, da se tu ponovijo. Jaz jih posnemljem po Rantovem dopisu v „Novicah“.

„Gospod poročevalec Perne“ — tako pišejo „Novice“, „obravnaval je temat o „cerkvenem petju“. Posebno poudarja, da naši severni in izhodni bratje ljubijo bolj tužno-doneče pesenske proizvode v mol, — a mi južni pa one bolj veselo se glaseče v dur-tonu izpeljane. Sploh bode naj pa cerkveno petje v narodno-cerkvenem duhu izpeljano ter božjemu hramu in pobožnemu čutu poštenega slovenskega ljudstva primerno, ne pa spodtakljivo. Spodtakljivo pa nile ono petje na „poskok“, nego tudi „cecilijansko“, ako ni točno in strogo izpeljano; zato treba je pa izvežbanih krepkih močij, kakeršnih se po deželi le z veliko težavo tu in tam sicer dobi, a v največ krajih jih pa še dobiti mogočeni.“

K tem resničnim besedam „dostavlja g. nadzornik Thuma (strokovnjak v glasbi) svojo pošteno besedo, ter učiteljem prav toplo na srce polaga, že mladino v poštenem petju vaditi kolikor možno temeljito, ker je to tudi naučnega ministerstva samega želja; koralno petje pa je na deželi neizpeljivo, pesni na „poskok“ naj povsod iz cerkve zginejo, sploh pa naj bi tudi tu veljalo zlato pravilo: „srednja pot najboljša pot.“

Tako so torej sklepali učitelji Postojnskega okraja, in prav imajo! Za Boga milega, kam pridemo, ako bomo naše malovežbane pevce po deželi trpinčili z neizmagljivim jednoličnim cecilijanskim petjem, ki je tako tožno in malo melodično ter se tako krepko upira našemu duhu in srcu? Ne begajmo ž njim ubozeza našega ljudstva ali vsaj ne stavimo njega potrpežljivosti na trpko poskušnjo! Čudno je to, da so cecilijanskemu petju največkrat mogočni zagovorniki in zaščitniki ljudje, ki o glasbi sami nič ne umejo. Ti ljudje se potem močno srde, če jim poveš, da cecilijanstvo nema tal pri nas, ker ne morejo umeti, da se pri nas ne da to petje povoljno izpeljati, ker — poleg drugega — ponuja tudi preveč tehnične težkoče.

Govoril sem sicer tudi že z muzikalnimi duhovniki, ki neso mi preveč hvalili cecilijanskega petja; Slovenec strokovnjak se težko ogreje za-nje. To je menda uzrok, da n. pr. pri cecilijanski podružnici v Gorici duhovniki — strokovnjaki neso hoteli vsprejeti predsedništva n. pr. kanonik Mrcina, dr. Flapp in da je baš v Gorici še mnogo muzikalnih gospodov, ki niti udje neso temu društvu.

S temi vrsticami povedal sem ob kratkem svoje mnenje; nečem pa, da bi se zaradi tega kdo razburil, a najmanj si želim kakega osornega odgovora.

Na vsak način se mora priznati, da so se naši cecilijanci prenaglili, in tudi z izdajanjem „Cecilije“ po društvu sv. Mohora so le malo dosegli. Sploh se je „Cecilija“ mnogo prezgodaj pokazala na dan, akopram radi priznamo, da je ta knjiga sama na sebi izborna delo, odlikujoč se posebno po uzorni harmonizaciji. Mislim, da smo lahko že spoznali, da s cecilijanstvom pri nas ne gre; zato pa naj bi se krenil priporočani „srednji pot“. „Cerkveni Glasbenik“ naj bi popustil v energičnej svojej strogosti ter vodilo naj mu bo nekedanja „Kamilo Maškova „Cecilija“. Za Boga pomislite, da je pri nas muzikalna izobraženost še silno majhna, rekli bi, da se nahaja še v povojih. Torej nam ponujajte skladbe s slovenskim tekstom, da jih bomo najpreje umeli; vrhu tega naj bodo skladbe pisane v lehkem slogu, naj bodo melodijske v srce sezajoče ter sposobne ganiti pošteno slovensko dušo ter jo dvigniti k Bogu. Kam pridemo, če se našim malo izvežbanim podeželnim pevcem bodo ponujale še dalje skladbe, katerim bi bilo primernejše mesto v Ratisbonu ali kje drugje na Nemškem kakor pa pri nas! Mi imamo tudi v današnji dobi skladatelja, ki hodi blaženi srednji pot „in ki ga visoko čislamo“. Hočete vedeti njegovo ime? Vrli ta mož je P. Angelik Hribar! Njegove cerkvene skladbe so vsi pri ljubljene mej narodom, ker imajo vse gori opisane prednosti. Cecilijanci, krenite za mojsterskim cerkvenem skladateljem, za patrom Angelikom!

Čveterorazrednici v Sežani in Komnu sti tudi letos koncem šolskega leta izdali „Šolski sporočili“, koji je založilo c. kr. okrajno šolsko svetovalstvo. Letos imati obe slab papir in tisk; poslednji je tako droben, da oko utruja. Uvodni članek v Sežanskem sporočilu je letos: „Sadjarstvo“. Ta spis, gospoda voditelja Hrovatina bi vse preje drugam spadal, kakor pa v „šolsko sporočilo“. Veliko primernejši je uvodni članek Komenske čveterorazrednice: „Za ubogo šolsko mladino“, iz peresa ondesnjega voditelja Antona Lebana. Tudi je ves program Komenski srečnejše sestavljen od Sežanskega. Iz šolskega sporočila Sežanskega posnamemo, da je v tamošnje čveterorazrednice hodilo koncem leta 272 otrok; v Komnu pa jih je bilo 415. Iz tega se vidi, da ima Sežana res „srečo“, da ima pri le 272 otrocih čveterorazrednico, mej tem ko poznam na Krasu jednorazrednice, ki so primeroma bolj z učenci natlačene! Tu bi radi katero rekli, — a — — molčimo! —

Važna naprava pri naših šolah na Krasu in po Primorskem sploh bi bila, da bi se dotična šolska poslopja — kolikor jih je — zavarovala ter prekrbela s streho vodi.

Na noge torej boljše sile!
Ni časa letargiji zdaj:
Za blagor domovine mile
Neutrudno vsak deluje naj!

V zadevah gledališkega vlaka v zlato Prago.

Oziraje se na prvo naše naznanilo, podajemo v naslednjem natančnejši

program potovanja:

Dne 1. septembra ob šestih zjutraj odpelje se posebni vlak iz Ljubljane. Ustavil se bode na vseh gorenjskih in koroških postajah, v katerih bode ustopilo kaj udeležencev; sicer pa le po glavnih postajah.

Na Dunaj prišel bode po polnoči. — Tri ure kasneje odpelje se posebni vlak s kolodvora avstrijsko-ogrske državne železnične družbe in prispe v Brno okolo devete ure zjutraj. Po zavžitem skupnem zajutruku v prostorih „Besednega doma“ podajo se udeleženci ogledat si zgodovinsko znameniti Špilberk in nekatere druge znamenitosti mesta. Ob dveh popoldne bode skupni obed in potem izlet v bližnjo okolico Brna; zvečer ob osmih pa glasbeno-pevska zabava na lepem vrtu „Besednega doma“. Prenočevalo se bode, da se udeleženci preveč ne

utrudijo od neprestane hoje in vožnje, ta dan, t. j. 2. septembra v Brnu, kjer se bodo onim, ki bi to želeli, preskrbela brezplačna stanovanja.

Dne 3. septembra ob šestih odpelje se vlak iz Brna in dospe v Prago okoli dveh popoldne. Po prvem pozdravu na kolodvoru podajo se udeleženci vlaka v svoja stanovanja in se začno zbirati okoli šeste ure zvečer na „Zofijskem otoku“, kjer bode svirala vojaška godba. Ob sedmih udeležijo se prve predstave v gledališči. Pela se bode opera „Dimitrij“. Po predstavi zbero se k skupni večerji v prostorih „Meščanske Besede“.

Dne 4. septembra zjutraj od osme do devete ure zberó se udeleženci v velikej, sijajno upravljenej kavarni „Slavija“ poleg narodnega gledališča in odidejo od tod po zaužitem zajutreku razgledat si znamenitosti kraljevega grada na Hradčanih. Popoldne bode skupen izlet na Letno (Belvedere) in v deželni park „Stromovko“. Zvečer slavnostna predstava jedne originalne češke drame. Po predstavi zopet skupna večerja v „Meščanskej Besedi“.

Dne 5. septembra zjutraj mej osmo in deveto uro zberó se udeleženci pred kavarno v mestnem parku. Od tod grede si ogledat češki muzej, staro-mestno „radnico“ (mestno hišo) in nekatere druge znamenitosti mesta. Popoldne bode skupni izlet s parnikom v Podolí ali v Chuchle. Zvečer slavnostna predstava izvirne opere „Prodaná nevěsta“ in po predstavi poslednja skupna večerja v „Meščanskej Besedi“.

S tem bode končan oficijelni program. Dne 6. septembra začno se vračati udeleženci, ki imajo potem še osem dni časa, da si ogledajo Dunaj. Oni, ki bi 6. septembra ostali še v Pragi pa narode po dogovoru skupen izlet na Karlův Týn ali v Trojo.

Kakor je iz tega programa razvidno, priložnost je vsakemu za neznamenit denar ogledati si natančno Brno, Prago in Dunaj.

Nadejamo se tedaj, da bode vsakdo, komer količkaj dopušča čas, udeležil se izleta k krvnim bratom našim v plodovito Moravo in slavno Česko ter tako z udeležbo svojo povečal pobratimsko slavnost v „zlatej materi Pragi“.

Cena za vožnjo ostaja jednaka za vse udeležence, naj ustopijo v Ljubljani ali na kakoj drugej postaji državne železnice. Udeležencem iz Štajarske nad Pragerskim bode najprilicnejše, ako ustopijo v Beljaku.

Stanovanja v Brnu in Pragi bodo se onim, ki bi to želeli, preskrbela brezplačno; prosimo tedaj, naj se v tem oziru izrazijo pri pošiljavi denarja za vožnjo.

Ker je potreba 300 udeležencev, da more oditi posebni vlak, prosimo, da se oni, ki se ga udeležiti žele, vsekakor že do 15. avgusta oglasijo in pošljejo denar za vožnjo blagajnici banke „Slavije“ v Ljubljani ali pa podpisaneu prvosedniku odbora.

Ko bi se ne oglasilo zadostno število udeležencev, bode se poslani denar vrnil brezplačno.

V Ljubljani, dne 25. julija 1884.

V imenu odbora:

Ivan Murnik,
predsednik.

Anton Trstenjak,
tajnik.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje število našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo zaradi dopisa „S slovenskega Štajarskega“ in zaradi jednega odstavka v političnem razgledu. — V današnjem številu uradnega lista potrjena je tudi konfiskacija v mestnem zboru stavljenih interpelacij. — Najhujše zadela je konfiskacija „Škrata“. Zaplenjeni so naslednji sestavki: „Resna premišljevanja penzioniranega filozofa Izidora Muzloviča“. — „Dnevni red za prihodnji teden“. — „Škratogrami“. — „Dober svet.“ in „Mej dvema nemškutarjema“.

— (Potrjene konfiskacije.) Uradni list objavlja, da je c. kr. deželno kot tiskovno sodišče potrdilo zaplenbo „Slovenca“, „Slovenskega Neroda“ in „Slovana“. Vsi zaplenjeni članki zakrivil so motenje javnega miru in reda po §. 300 in 305 k. z.

— („Sokol“ contra Šuklje.) „Sokol“ poslal je g. Šukljeju popravek gledé znanega članka o dozdevnih izgredih pred kazinskim vrtom. Ker se popravek ni vsprejel uložil je Sokolov odbor tožbo in c. kr. mestna odr. okrajna sodnija razpisala je v tej zadevi obravnavo na včeraj popoldne. A včerajšnja obravnava preložila se je na jutri popoldne ob 10. uri. O izidu bomo poročali.

— (Starosti „Sokola“) g. Valentinčič-u priredili so včeraj na predvečer njegovega godu „Sokoli“ in pevci podoknico. Pri tej priliki smo z velikim zadoščenjem opazili, da se v novejši čas za javno varnost jako obširno skrbi. Pri skromnej tej podoknici videli smo namreč 6 redarjev, policijskega nadzornika Bartola, policijskega nadkomisarja Parmo, magistratnega svetnika Perono in vladnega tajnika Schwarza.

— (Zoper kolero.) Mestni magistrat odredil je v sporazumljenji z mestnim stalnim zdravstvenim svetom več naredb v zdravstvenem interesu. Naznanilo se je vsem posestnikom vodnjakov, katerih voda se je pri kemičnej preiskavi spoznala za zdravju škodljivo, da nemudoma popravijo vodnjake in odstranijo slabe odtoke. Posebno strogo bode mestni zdravstveni urad gledal na to, da se gnojšča čestokrat izpraznijo in da so jame za odpadke (foecalia) dobro pokrite. Prepovedano je kosti skladati v zalogah v mestu in morajo se izvažati na prostore zunaj mesta. Kdor kupčuje s cunjami, mora iste takoj desinficirati, isto tako se imajo živalske kože precej nasoliti, da se jih ne prime gnjiloba, prostori, kjer se spravljajo kože, morajo biti zaprti. Tudi stranišča, posebno v javnih prostorih, gostilnicah, kavarnah, po vojašnicah itd. se pridno desinficirajo, isto tako mestni kanali. Mi moremo skrbno previdnost mestnega magistrata v prid zdravja prebivalcev Ljubljanskih le hvaležno odobravati.

— (Zdravstvena komisija), to je: okr. glavar Mahkot, dr. Kaplar, nadkomisar Parma in župan Knez obhodili in ogledali so predvečer Šiško. Izrazili so se povoljno o razmerah in stanju.

— (Sokolov izlet na Ig), ne bode v nedeljo 3. avg., ampak se je zaradi nedovršenih priprav preložil na poznejši čas.

— (Iz Žavca.) Pri shodu volilcev sta bila jednoglasno kot kandidata za deželni zbor proglašena gosp. Dr. Dominkuš in gosp. Mišel Vošnjak. Gosp. dr. Dominkuš je telegrafično vsprejel kandidaturo na veliko veselje navzočih volilcev in zaupnih mož raznih krajev.

— (Volitev v II. razredu okolice Celjske) bode ali ovržena, ali pa bode namestništvo narodnjakom moralo priznati večino. Volilna komisija našla je 47 glasov za nemško, 43 za slovensko stranko, ker je popolnem po krivici zavrgla 4 slovenska pooblastila. Pravo razmerje glasov bilo bi torej: Slovenci 47, Celjani 45 glasov, in da je c. kr. okrožno sodišče oskrbniku Ledniku pravočasno izročilo dekret, bi bili Slovenci imeli celo 48, Celjani le 45 glasov. A omenjeni dekret se ni dal, akoravno se je Lednik večkrat zanj oglašil, in volilna komisija ni priznala na narodnjaka glasečega se pooblastila Marije Brašičeve, akoravno je slednja osobno prišla pred komisijo in izjavila, da je njena volja, ka se na to pooblastilo voli. Tako je nemško pravicoljubje!

— (Gospod dr. Karol Slanc) je vsled sklepa z dne 28. t. m. upisan v listo odvetnikov kranjskih s sedežem v Rudolfovem.

— (G. Vladimir Globočnik,) konceptni praktikant v Trstu, sin Postojnskega c. kr. glavarja bil je v 28. dan t. m. v Gradci promoviran doktorjem prava.

— (Hrvatski gledališki vlak) odrine 3. avgusta zvečer ob 6. uri 30 minut iz Zagreba. Slovansko pevsko društvo na Dunaji priredi v 4. dan avgusta deležnikom na čast večerno zabavo. V Prago pride vlak v 5. dan avgusta ob 6. uri 30 minut zvečer.

— (Vabilo k ljudski veselici) z besedo, plesom, streljanjem in kegljanjem na dobitke in spuščanjem velikega balona, katero priredi Čitalnica v Šiški v praznovanje obletnice slavnostnih dni in navzočnosti Njega Veličanstva presvitlega cesarja v dan 3. avgusta 1884 na Kozlerjevem vrtu v spodnji Šiški s sodelovanjem slavne vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn pod osobnim vodstvom kapelnika gosp. Nemrave. Program: 1. Koračnica. 2. Tittl — „Slovenske melodije“, ouvertura. 3. „Slovenija svojemu cesarju“, govori gospodičina Zorova. 4. Nedved — „Moja rožica“, moški zbor. 5. Strauss — „Prvo dobrikanje“, valček, svira godba. 6. Fajgelj — „Vrli Slovenec“, mešani zbor. 7. Ipavec — „Domovini“, svira vojaška godba. Solo na rogu trobi gospod kapelnik Nemrava. 8. F. S. Vilhar — „U Kolo“, moški zbor. 9. Kinsky — „Budnica Lijonska“, svira godba. 10. A. Leban — „Slovo od domovine“, mešani zbor. 11. Verdi — Duet iz opere „Il Masnadieri“, svira godba. 12. Hajdrih — „Mladini“, moški zbor. 13. Komzak — „Zwuky Česke“, potpourri, svira

godba. — Za tem ples. — 14. Strauss — „Snežnica“, mazurka, svira godba. 15. Stern — „Pozdrav Ljubljani“, četvorka, svira godba. 16. Strauss — „Publicisti“, — valček, svira godba. 17. Millöcker — „Njegova si“, polka franc., svira godba. 18. Strauss — „Strast v ljubezni in plesu“, brzopolka, svira godba. Streljanje na dobitke na 4 puške in 3 tarče prične se ob 9. uri zjutraj. Vsaki strel velja 5 kr. — Karta za 6 strelcev velja 30 kr. — Kdor ne strelja na karto, nema pravice do dobitkov. Dobitki so: I. cekin; II. 4 gold.; III. 3 gold.; IV. 2 gold.; V. 1 gold.; VI. za največ strelcev 5 frankov. Kegljanje na dobitke prične se tudi ob 9. uri zjutraj. Trije lučaji veljajo 10 kr. Dobitki so: I. 10 gold.; II. 4 gold.; III. 3 gold.; IV. 2 gold.; V. 1 gold. Razdelitev dobitkov za streljanje ob 8. uri zvečer, razdelitev dobitkov za kegljanje ob 8½ uri zvečer. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Ustopnina za osobo 20 kr. — Otroci plačajo 10 kr. — Častiti društveniki so ustopnine prosti. Pri slabem vremenu se veselica prestavi na prihodnjo nedeljo. K prav obilni udeležbi vabi najljubše odbor.

— (Sv. Mohora družba) dobila je tudi letos mnogo lepega gradiva od pisateljev slovenskih. Odboru došlo je 12 krajših pripovedb in 30 poučnih spisov razne vsebine, zbirka narodnih pravljic, kratkočasnic; dalje razprava: „Kraščanska mati“, „Vrtnarstvo“ in „Slov. svetovalec“. Darila določila so se naslednjim spisom: „Dneva ne pove nobena pratika“, povest, spisala P. Pajkova; „Pripovedke“, spisal prof. Iv. Steklasa; „Kaj ljudje na naši zemlji jedó“, spisal prof. Jan. Pajk; „Kako rastline zmraznejo in pozebejo“, spisal prof. Jan. Majciger, „Pavola ali drevesna volna“, spisal A. Koder; „Zbirka gospodarskih, zdravniških in drugih izkušenj“, spisal Jan. Lampe; „Običaji na slovenskem Štajerskem“, posl. Iv. Lapajne; „Glejte na ogenj“, spisal Pet. Miklavc.

— (Protisemitizem.) V ponedeljek imelo je 40 veljavnih meščanov iz trgovskih in obrtnih krogov sestanek, pri katerem se je posvetovalo in ukrepalo, kako omejiti in preprečiti nadaljnje razširjevanje židov v Ljubljani, kako odvrniti pretečo semitsko konkurenco. Veseli nas, da se je vzela ta zadeva v roke, še bolj nas veseli vsprejeti sklep o prodajalnicah, in vzbuja v nas željo, da bi se na pričetem potu složno in vztrajno napredovalo.

— (Asfaltni tlak) popravil se je na Dunajski cesti, ker so ga fijakerski konji deloma stepali. Novi asfaltni tlak pa se dela na glavnem trgu, kjer so fijakerji nastavljeni. Gledé snažnosti obnesel se je asfaltni tlak prav dobro.

— (Umrljivost) v Ljubljani bila je zadnji teden od 19. — 26. t. m. v tekočem letu najmanjša. Umrlo jih je samo 12. Najmlajši bil je star dve uri, najstarejši 77 let.

— (Prvo letošnje grozdje) prineslo se je včeraj na trg. O njem velja — kakor je že rekla znana lisica v basni — da je še kislo.

— (Izpit za babice) bil je na tukajšnji porodniški šoli v 28. dan t. m. v nemškem jeziku. Vseh 5 učenk, (3 Slovenke, 2 Nemke) prestale so izpit z dobrim vspehom.

— (K tomboli v Šiški) nam je dostaviti, da je čisti donesek bil namenjen blagajni delavskega društva, da se je pa po končanej tomboli nabiralo za stradajoče obitelji zaprtih anarhistov.

— (Utonil) je danes dopoldne ob 12. uri v Ljubljani pod Janežovo tovarno 11letni Janez Pibernik. Lovil je ribe in se menda spodtaknil in prekopicnil v vodo. Vojaki izvlekli so ga mrtvega ob ½2 uri popoldne.

— (Draga „siesta.“) predvečer popoldne odpočil si je na Mirjah v senci kmetovalec iz Bizovika. A jako drago je bilo spanje, neznan tat mu je ukradl v spanji suknjo, nekaj vreč in dežnik, tako da ima mož precejšnjo škodo in je šel golorok domov.

— (Zajec v škripcih.) V gozdu pod Tivoli, kjer je sedaj po poročilu nekaterih listov silno nevarno, naleteli so predvečer nekateri psi na mladega zajca in v svojej prirojenej nebrižnosti za lovske predpise takoj strastno zakadili se vanj. Ubogi zajec bil je tako obkoljen, da mu ni preostajalo drugega, nego da ubeži v Šiško, ako hoče rešiti svoj kožuh. A jedva je bil na vasi, kar se mu nasproti pridrvi cela tolpa krvoločnih psov, revež bil je mej dvema ognjema. Obupen položaj! V tej hudej zadregi šine zajcu rešilna misel v glavo. Na desno ne sme, na levo ne, nazaj ne more, tedaj mora naprej.

Ubere tedaj pot po stopnjicah in naravnost v odprto občinsko pisarno pritoževati se, da se tako slabo izpolnjuje lovski predpisi in da si zajec že v tivoliskem gozdu ni življenja varen. V občinski pisarni so zajca dobro vsprejeli, zaprli ga v varni kurnik in ker ni pristojen v spodnjo, ampak v gorenjo Šiško in ima svojo ožjo domovinsko pravico v gospoda župana Galéta lovskem reviru, odposlali so ga z vezilnim napotkom tjakaj, kjer so ga gotovo že izpu stili nazaj v zeleni gozd.

— (V Postojini) se je včeraj slovesno obhajal spomin na lanski pohod presvitlega cesarja. Uradniki, Čitalnica in šolska mladež udeležili so se službe božje, popoldne je bil izlet, zvečer tombola s petjem in vojaško godbo.

— (Iz Zagorja za Savo) se nam piše v 28. dan t. m.: „Pretekli terek (22. t. m.) napravilo je nekaj Litjske gospode izlet v naš prijazni „Galenek“ (Mulijs). Na povratku ustavili so se pri nas in v naše veliko iznenadenje zabavali nas mej drugim s petjem pesni „Wacht am Rhein“, gospice domačega pokolenja pa so imele na klobucih hrastovo perje. Ako smo res že v „rajhu“, zakaj se ni razvila še pruska trobojnica?“

— (Iz Kremsa) na Dunavu se nam poroča, da je pred nekoliko dnevi znani naš rodoljub gosp. Radivoj Poznik prešel se na svoje novo mesto v W. Neustadt. G. Poznik pridobil si je za svojega bivanja v Kremsu spoštovanje in naklonjenost vseh krogov in mnogo uradnikov in prijateljev spremilo ga je pri odhodu do parobroda, želeč mu srečen pot in obžalujé, da jih zapušča tako značajan mož.

— (Iz Kroke) 28. julija. Tukajšnje novo pevsko društvo „Odmev“ pod vodstvom I. Zupana napravi prihodnjo nedeljo 3. avg. izlet na prekrasni Bled. Ako bi vreme ne bilo ugodno, preloži se na drugo nedeljo 10. avg.

— (Obratno ravnateljstvo državno-železniško) s sedežem v Beljaku se bode raztezalo na te-le proge s to-le dolžino:

Kleinreiffing-Pontafel	357 km.
Hiefau-Eisenerz	14 628 „
Ljubljana-Trebiž	102 460 „
Glandorf-Celovec	17 581 „
Launsdorf-Hüttenberg	29 252 „
Zeltweg-Antonischacht	8 105 „
St. Mihael-Ljubno	11 654 „
Vkupe	540 679 km.

— (Obratno ravnateljstvo državno-železniško) s sedežem v Pulji se bode raztezalo na te-le proge s to-le dolžino:

Divača-Pulj	122 388 km.
Kanfanaro-Rovinj	21 033 „
Herpelje-Trst (ta proga sicer še ni v obratu)	20 000 „
Vkupe	173 421 km.

— (Nova knjižica) Gospod c. kr. stotnik Komelj pl. Sočebčan izdal in založil je zopet novo knjižico: „Osnova vojstva cesarskim i kraljevskim vojakom v pouk v vprašanjih in odgovorih. V. Kromerizi. Tisk J. Šperlina. — Nakladem vlastnim 33 oziroma 66 str. Cena 20 kr. Gospod izdatelj ima na dalje poslovenjeno in bode v kratkem izdal „Poučilo o streljanji“ in „Vežbovnik“ ter nam tako priredil popolno vojaško 12. snopičev obsega jočo knjižnico. Osnova vojstva priporoča se po svoji vsebini ne samo vojakom, ampak tudi drugim ljudem, ki se hote poučiti o sestavi organizaciji in naše vojske. Izredno marljivemu in požrtovalnemu gosp. izdajatelju izrekamo toplo zahvalo na njegovem delovanji naše narodnosti v prid.

— (Služba suplenta) za francoski in angleški jezik razpisana je na višji realki v Mariboru. Prošnje do 12. avgusta na ravnateljstvo,

— (Učiteljske službe.) V šolskem okraji Kranjskem: Na dvorazrednici na Trati služba nadučitelja s 500 gold., službeno priklado 50 gold. na leto in stanovanjem in družega učitelja s 400 gld. in stanovanjem. — Učitelja na jednorazrednicah na Pesnici (400 gld.), na Goričah (450 gld.) in pri sv. Križi pri Trziči (400 gld. in stanovanje.) — Prošnje do 28. avgusta na okr. šol. svet v Kranji. — Na 2 razrednici v Kočevji služba družega učitelja. Plača 400 gld. Prošnje do 25. avgusta na okrajni šol. svet v Kočevji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Toplice Gastein 30. julija. Nadvojvoda Albrecht zjutraj semkaj dospel. Obiskal je dopoldne v uniformi svojega pruskega polka

nemškega cesarja, kateri je takoj v avstrijske uniformi napravil pol ure trajajoč protibisk. Obed ob 4. uri popoldne.

Toulon 29. julija. Od včeraj zvečer do 10. ure dopoldne jih je tukaj 7, v Marseille-u 11 za kolero umrlo.

Pariz 29. julija. Čez dan v Toulonu samo jeden slučaj kolere. V Marseille-u umrlo jih je 7 za kolero.

Razne vesti.

* (Direktni davki na Dunaji.) V drugem četrtletji t. l. so davkoplačevalci na Dunaji pri mestnih davkarjih na direktnih davkih 8 941.578 gld. 29 kr., v I in II četrtletji t. l. skupaj 17 613.734 gld. 56 1/2 kr., in lansko leto v tem času pa 16.485.671 gld. 18 1/2 kr., torej letos v polovici leta za 1.128.063 gld. 38 kr. več plačali.

* (Ocean mej uredništvom in tiskarno.) Največje čudo sveta bode gotovo izvirna naprava, ki bode iz uredništva v Londonu po velikem morji donasala spise v tiskarno v Novi Jork listu „Herald“. Kedar bodo nov Benett-Makayer kabel dovršili, bodo Heraldovi sodružniki in poročevalci po celem svetu nabrane novice in razna poročila najprej poslali v London in uredništvo jih bo od tod po novem kabelji brzojavilo v Novi Jork. Tudi uvodni članki se bodo pisali v Londonu in se pošiljali vsak večer v oddaljeno tiskarno. Razum ameriških in krajnih tamošnjih novic bodo toraj vsega „Heralda“ v resnici v Fleet-Street-u v Londonu uredovali.

* (Čuvaj Napoleona I.) Jednega Napoleonovih čuvajev na otoku sv. Helena, 100letnega moža so te dni v Detroitu v severni Ameriki pokopali. James Wickham, (tako je starini ime), rojen 1. januarja 1784 v County Wexfordu na Irskem, je prišel, ko so ga iz francoske vojske odpustili, v Kanado in se je od tod pred sedmimi leti preselil v Detroit, kjer je 100 let 5 mesecev in 12 dni star umrl. Ko bi bil še pet let živ, bi bil lahko o svečanostnem praznovanju francoske revolucije Napoleonu I. na onem svetu poročal.

* (Velikanski Kruppovi zavodi.) Po Kruppovih tovarnah v Essenu delalo je 1860. leta še samo 1764 delavcev; to število se je do 1870. leta pomnožilo na 7084 in danes si že 20.000 ljudi po teh zavodih služijo svoj kruh. — Po vseh Kruppove firme krajih in posestvih živi zdaj 45.776 ljudi, tako da se s 13.000 šolskimi otroci vred 65 381 oseb živi ob kruhu Kruppovem. 19 000 ljudi stanuje po delavskih hišah, katere so lastnina te firme. Velikanski Kruppovi zavodi so: 1. velika tovarna v Essenu; 2. premogove jame pri Essenu in Bochumu; 3. 547 rudnikov v Nemčiji; 4. rudniki v severnej Španiji pri Bilbao; 5. štiri plavži v Duisburgu, Newwiedu in S. ynu; 6. 17 km. dolgo strelišče v Meppenu za strelno poskušnjo izdelanih topov; 7. 7 1/4 km. dolgo strelišče v Dümenu; 8. 4 parobrodi; 9. več jam, kjer se ilovica in pesek koplje in več kamenolomov. V oddelkih 1—5 deluje zdaj 11 plavžev, 1542 drugih manjših peči, 439 parnih kotlov, 82 po 1 do 40 ton težkih parnih kladiv, 21 mlinov, 450 parnih strojev z 2 do 1000 konjskih močij, torej skupaj za 185.000 konjskih močij. 1881. leta so 260.000 000 kgr. jekla in kovaškega železa obdelali. Vsaki dan porabijo 3100 ton (jedna tona ima 20 stotov = 1000 kgr.) premoga in izdelajo preko 1500 ton železne rude v plavžih. Za velikanski promet izdelkov rabijo v Essenu 50 km. dolg železni tir, 38 blaponov, 883 vagonov, 69 konj in 191 navadnih voz, 65 km. dolgo brzojavno progo, 35 postaj in 55 morse-strojev, po jedno kemično in fizikalno, jedno fotografsko delavnico in jedno kamnotiskarno, jedno navadno tiskarno, 3 hitre in 6 ročnih stiskalnic, jedno bukovno-veznico in jedno požarno stražo, broječo 63 mož. Samo v Essenu izdali so 1882. l. za uporabno robo (jed in obleko) 4 milijone mark. V ta namen imajo 8 pivovarn, jedno šrambo za seltersko vodo, jeden parni mlin, jedno veliko pekarijo, jedno klavnico z mesnico, jedno šivarnico, dve čevljarnici in 46 prodajalnic (štacun). Blago po štacunah prodajajo domačim ljudem samo za 5 % dražje, kar Kruppovo firmo stane. Res velikanskega pomena so Kruppovi zavodi, po katerih se živi 65 381 oseb!

* (Blazen bogatin.) V Budimpešti je 22. t. m. nek tamošnji hišni posestnik v blaznosti razrezal za 40.000 gld. vrednostnih papirjev na tisoč koščkov. Drugi dan se je celo zaprl v svojo spalnico, zakuril ogenj v peči in sežgal bankovcev v znesku 14 000 gld. na veliko žalost svojih sorodnikov, katerim je pokazal kup dragocenega pepela.

* (Največja ura na svetu.) Ura v stolpu Westminsterse palače v Londonu je največja na celem svetu. Vsako štirih kazal ima 22 čevljev v okrog; kazalec se vsako minuto za 7 palcev premakne. Ura gre 8 1/2 dne, bije le 7 1/8 dne in toraj sama pokaže, kadar na njeno navijanje pozabijo. Navijanje traja celi dve uri. Nihalo (majatnik) je 15 čevljev dolgo. Kolesa so iz ulitega železa. Zvon, na katerim ura bije, je 8 čevljev visok in ima 9 čevljev v preméru tehta pa 15 ton (t. j. 15.000 kgr.) Kladivo je 500 funtov težko. Ta velikanska ura bije vsako četrto ure in zenografi ravna jo po

tej uri svoja dela v parlamentu, ker se o vsakem bitji (t. j. na četrto ure) pri hitropisji menja jo.

* (Človeka poživi in pokrepča berilo 8 strani Goetheja.) Iz nemškega parlamentnega življenja se poroča mična dogodbica, katere resnica se baje potrjuje. Po neke dolgo trajajoče večernej seji v nemškem parlamentu vprašal je umrl bavarski poslanec dr. Völek močno utrujenega predsednika Simsona, kaj bo počel, da si od težavnega dela nekoliko odpočije. Vrlo omikani Simson odgovori: „Zdaj pojdem v svojo sobo in bodem bral osem strani Goetheja.“ Dr. Völek na to zmaje z glavo in reče: „Tega pa jaz že ne storim; jaz bodem izpil osem vrčkov piva!“

* (Potencirana previdnost.) Neke laške tovarni se iz švicarske tovarne dovaža klor za desinficiranje. Ker se pa na Laškem prav previdno in silno varujejo pred kolero, vselej prej, predno vozove čez mejo puste, tudi klor desinficirajo.

* (Glavni dobitok — maščevalec nezvestobe.) V hiši grofinje I. je bila lepa navada, da so o novem letu vsi posli dobivali razne srečke za novoletni dar. Domači učitelj je imel nalog, po vsakem izžrebanji številke dobitkov primerjati s srečkami domačih poslov. Mlad in lep je bil ta učitelj, toraj se ne čudimo, da je tudi on rajši pogledoval za mlajšo in lepšo hišino, ko za guvernanto, katere je že Rubikon — reko — 40 let prekoračila. Pa tudi hišina Roza je rada imela čednega učitelja in unela se je mej njima goreča ljubezen. Vedno sta sanjala o presrečnem raji in o zakonskem vrtu. Nedavno je pregledoval učitelj zopet številke dobitkov in zapazil, da je guvernanta Eleonora dobila na svojo srečko rudečega križa glavni dobitok. Molčal je o tej velikej sreči, a najedenkrat pretrgal je svoje srčne vezi s hišino. Dobrikati se prične guvernanti Eleonori, katere si ne vé razjasniti čudnega vedenja učiteljevega. Vesela, da se je vendar popustila Roza vanjo zaljublil, tudi ona ljubi mladega učitelja tem bolj, in s tem večjo gorečnostjo, ker je vedno šil, da bi takoj stopila v zakon. Presrečni ženini ne črhne niti besedice o glavnem dobitku, boječ se, da ne bi vedela, da jo vzame samo zaradi denarja. Guvernanta ukrene in pripravi vse, kar se potrebuje za poroko in novi stan. Poroka se izvrši kljub prošnji in žuganji zapuščene hišine. Po poroki reče veseli soprog k svoji ljubej ženi: „Eleonora! naznanjam ti veliko veselje. Pri zadnjem žrebanji srečk rudečega križa si zadela ti glavni dobitok!“ — „Jezus, Marija in ; jaz sem srečko prodala!“ — „Prodala in komu?“ zakliče blede soprog. — „Hišini Rozi!“ — Tableau . . . —

* (Kralj živinorejcev.) A. H. Swan v Cheyenne City-u v Ameriki ima 200.000 glav živine. V zahodu Zedinjenih Držav se razprostirajo njegovi travniki in pašniki, kateri so z vsem drugim zemeljskim posestvom večji, nego vrttembergško kraljestvo. Swan, ki je zdaj 51 let star in najbogatejši živinski posestnik v Ameriki, pričel se je pečati 1853. leta z živinorejo in ni imel tedaj več premoženja, nego 1000 dolarjev.

* (Obdelovanje Sahare prepovedano.) V Parizu sta bila 26 t. m. sodelavec nekega časopisa Menter in bankir Alemand zaradi sleparije v več mesečni zapor obsojena, ker sta ustanovila delniško društvo za parceliranje „nekoliko suhe, vendar rodovitne“ pušave Sahare. Kratkovidni delničarji so jima že 400.000 frankov v ta namen uplačali. —

* (Najnovejši način dvoboja.) Nek de Witt se je po v listu „Fracassa“, ki izhaja v Florenci, priobčenem članku čutil razžaljenega in je poslal uredniku pismo, v katerem pravi: „pisatelj dotičnega članka naj si misli, da sem ga oklofutal“. Luigi Lodi, urednik onega lista kot pisatelj razžaljevega spisa, pa brzojavi Wttu: „Po Vasem pismu klofutan Vas brzojavno usmrtil. Mi-lite se mrtvega in naznanite mi uro pogreba! Lodi dobil je s tem dovtipom vse smijalce na svojo stran.

* (600 posekanih glav.) Iz Kolina se piše: Ivan Huizdo doma iz starega Kolina je presrečno ljubil deklico Ano Šmid. Njegove ljubimke oče pa ni bil prav zadovoljen z Ivanom in da bi zamočil že lepo vzrasle cvetlice presrečne ljubezni, prepove nekega dne ljubimen nadaljna obiskovanja svoje hčere. Strašno razžaljen mladenič sklene še strašnejše maščevati se, preskrbi si star policijski meč in hiti z njim sicer ne v hišo svoje izvolenke, ampak na njivo in poseka tam več kot 600 neravno človeških, marveč — zelnatih glav. Oče ga ovači godniji, katere je že pričela preiskavo in vršila se bo pravda za 600 posekanih glav.

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo izrekamo gospodu županu M. Bavdek-u za prijazen sprejem ob priliki naše udeležitve pri patrijotični slavnosti v Vodmatu dne 13. t. m. — Prav posebno pa se zahvaljujemo gospici Helenici Bavdekovi, ki nam je po prelepem nagovoru privezala prekrasen venec na našo zastavo. Isto tako zahvaljujemo se celi deputaciji obstoječi iz narodnih krasotic, ki so nas s šopki okinčale in gospicam iz sv. Petra ceste, ki so nas mej potjo s šopki obsipale. Na zdravje!

V Ljubljani dne 20. julija 1884.

Odbor „Sokola“.

Javne dražbe.

2. avgusta: 1. eks. držb. pos. Matije Mileka iz Primoska, 1455 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Martina Južne Dragomela, 1094 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Marka Savornja iz Jugorja, 835 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Niko Predoviča iz Dul, 617 gld., v Metliki. 2. eks. držb. pos. Antona Ažmana iz Kranja, 4000 gld. v Kranji.

4. avgusta: Eks. držb. barijskega zemljišča v Hauptmanci iz Valentin Gerčarjeve konkursne masa, 220 gold., 87 1/2 kr. pri deželni sodnji v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Andreja Štuparja iz Olševka, 1174 gld., v Kranji. 3. eks. držb. pos. Janeza Zgonca iz Lazov, v Velikih Laščah. 3. eks. držb. pos. Josipa Jakliča iz Podgorice, v Velikih Laščah.

Tujci:

dne 29. julija.

Pri **Slonu**: Schlessinger z Dunaja. — Hrovatin iz Trsta. — Heymann iz Berolina. — Danovan iz Trsta. — Arhar iz Maribora.

Pri **Malič**: Müller z Dunaja. — Kaučič iz Št. Jurja. — Bauer z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Angelovich iz Reke.

Pri **južnem kolodvoru**: Globočnik iz Karlova. — Sirola iz Reke.

Umrli so v Ljubljani:

23. julija: Anton Lokar, krojaški pomočnik, 28 let, Vegove ulice št. 10, za jetiko.

24. julija: Fran Tonija, kajzarjev sin, zdaj kaznenec, 27 let, Ulice na grad št. 12, za srčno vodenico.

25. julija: Andrej Arhar, delavec, zdaj kaznenec, 34 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Ana Mazgon, cofarjeva hči, 2 uri, Rožne ulice št. 5, za kapom.

26. julija: Miha Lukač, pisar, 21 let, Križevniške ulice št. 7, za jetiko.

27. julija: Marjeta Spiller, poštnega sluga žena, 45 let, Križevniške ulice št. 9, za jetiko.

28. julija: Adela Kukla, tovarniškega uradnika hči, 1 dan, Stari trg št. 10, za oslabljenjem.

29. julija: Katar Navlan, postreščekova žena, 39 let, Vozarski pot št. 3. — Marija Dremel, delavčeva žena, 36 let, Selenburgove ulice št. 3, za kapom. — Ana Simončič, natakarjeva hči, 14 ur, Sv. Florijana ulice št. 32, za oslabljenjem. — Jarnej Slovša, mesar, 58 let, Poljanski nasip št. 48, za jetiko.

V deželni bolnici:

22. julija: Fran Ciglar, dninar, 17 let, za edemom v možganih.

25. julija: Ernest Ličan, dninar, 23 let, za spridenjem krvi.

28. julija: Neža Majdič, strežnica, 46 let, za jetiko. — Marjeta Košir, gostija, 60 let, za kroničnim katarom v črevesu.

29. julija: Martin Glančnik, delavec, 64 let, za plućnim edemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. julija	7. zjutraj	735-28 mm.	+15-1°C	sl. svz.	obl.	1-80 mm.
	2. pop.	735-02 mm.	+19-6°C	sl. jvz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736-08 mm.	+15-0°C	sl. vzh.	d. jas.	
30. julija	7. zjutraj	736-84 mm.	+12-2°C	sl. zah.	megla	0-30 mm.
	2. pop.	735-82 mm.	+24-0°C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737-38 mm.	+18-0°C	brevz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura obeh dnij je znašala +16-6° in +18-3°, za 3-0° in 1-3° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 30. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	48
Rež,	5	20
Ječmen	4	55
Oves,	3	57
Ajda,	5	36
Proso,	6	34
Koruza,	5	60
Leča,	8	—
Grah,	8	—
Fižol,	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	32
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	78
Špeh frišen	—	60
„ povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	56
Svinjsko	—	68
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	42
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	1	69
Slama,	1	69
Drva trda, 4 kv. metre	7	50
„ mehka, „	4	80

Dunajska borza

dné 31. julija t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	—	kr.
Srebrna renta	81	80	„
Zlata renta	103	35	„
5% marena renta	96	10	„
Akcije narodne banke	862	—	„
Kreditne akcije	313	25	„
London	121	60	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	66 1/2	„
C. kr. cekini	—	73	„
Nemške marke	59	55	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	„

Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	169 gld.	75 kr.
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	103	35	„
Ogrska zlata renta 6%	122	15	„
„ papirna renta 5%	92	20	„
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	176	75
Rudolfove srečke	10	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	112	50
Tramway-društ. velj.	170 gld.	214	70

Poslano.

(15-22)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
iz GIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
i kas izkuššan liek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Najboljša pitna voda pri
epidemijah.

Št. 5252.

(477)

Razpis

jedne ustanove za učence na c. kr. živino-
zdravniški šoli na Dunaji.

Za učence iz Kranjskega izpraznjena je na
c. kr. živinozdravniški šoli na Dunaji ustanova letnih
300 gld.

Prošnjiki za to ustanovo morajo dokazati, da
so dostojni na Kranjsko, da so z dobrim uspehom
dovršili 6 razredov gimnazije ali realke, da so
zmožni slovenskega in nemškega jezika in da so
spolnili 18. in še ne prekoračili 26. leto starosti.

Pouk traja tri leta. Učenci se imajo za vspre-
jem v šolo prvi teden oktobra pri ravnatelji živino-
zdravniške šole na Dunaji oglašiti.

Prošnjiki za to ustanovo naj svoje s krstnim
listom in s šolskimi spričevali podprte prošnje

do 20. avgusta l. 1884

ulože pri deželnem odboru kranjskem

Učenci

z dobrimi šolskimi spričevali, slovenskega in nemškega je-
zika zmožnega, takoj vsprejme

Jos. Wagner,

trgovec z mešanim blagom v Šmarji
pri Jelšanah na Štajerskem.

Izborna

bela boteljska vina

v velikih (stari polih) boteljkah, in sicer:

Rulandec leta 1880 po 60 kr. Cesarsko vino
leta 1882 (od Nj. Veličanstva presvitlega cesarja Fran Jo-
sipa samega pohvaljeno) po 50 kr., kakor tudi izborna

črna vina

v sodih proti pokušnji prodaja (459-3)

vodstvo deželne kranjske vinarske in sadjar-
ske šole na Slapu pri Vipavi, postaja Postojina.

JOŽEF MIŠIČ,

puškar

(474-2)

v Borovlah (Ferlach, Kärnten),

naznanja vsem lovcom in strelecem po Slovenskem,
da izdeluje in prodaja vsakovrstne

puške,

vse dobro poskušene, po nizkih cenah.

Jordan-ovo

zdravilo za kurja očesa

priporoča se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker
vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bo-
lečin ozdravi in se plača le vspeh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za poštno marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul.
pl. Trnkoczy-jl. (439-7)

Št. 10 605.

(464-2)

Razpis služeb!

V mestni kladnici Ljubljanski oddajati se službi,
in sicer:

- ona nadzornika z letno plačo 700 gld.,
pravico do dveh v pokojnino vštvenih 10%
petletnic in prostim stanovanjem v mestni
kladnici;
- ona oskrbnika z letno plačo 500 gld.,
pravico do dveh v pokojnino vštvenih 10%
petletnic in prostim stanovanjem v mestni
kladnici.

Službi se bosta s početka podelili začasno na
podlagi službene pogodbe, potem pa, ko se bosta
uradnika z dveletnim marljivim, točnim in vestnim
poslovanjem za nji kvalificirala, stalno.

Služba nadzornikova oddala se bode le izpita-
nemu živinozdravniku, a tudi pri oskrbnikovi službi
bode izpitani živinozdravnik imel prednost pred dru-
gimi prosilci.

Prosilcem za ti službi je prošnje z dokazili o
starosti, o sposobnosti za službovanje v dozdanim
poslovanji in pa o popolnem znanji slovenskega in
nemškega jezika do 14. avgusta 1884. leta
izročiti pri podpisnem magistratu, in sicer onim,
ki so v javni službi, potom predstoječe gosposke.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 11. dan julija 1884.

Župan: Grasselli.

Umetne

(32-56)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plovbovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckýjevega mostu, I. nadstropje.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marčno pivo

v zabojih po 25 in 50
steklenic

se dobiva iz

(476-1)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

„Britannia“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILIJU — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d'
Ant. Poglayen, generalni agent. (444-14)

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

je pristni

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo
tedaj, če ima vsak list znamko LE
HOUBLON in vsak karton nosi
varstveno znamko in signaturo.

(297-8)